

عوامل موثر در مدیریت انتقال تکنولوژی در صنعت نفت و گاز ایران

عباس قاسم‌زاده^۱، محمدصادق مشتاق^۲، محمود تاج‌بخش^۳، مجید مداح‌فر^۴

چکیده

در این پژوهش به شناسایی و بررسی عوامل موثر بر فناوری اطلاعات با رویکرد اقتصاد مقاومتی در صنعت نفت و گاز پرداخته شده است. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی، اکتشافی و از نظر روش توصیفی و پیمایشی است. جامعه خبرگان پژوهش ۱۵ نفر از مدیران صنعت نفت و گاز، اساتید دانشگاهی و صاحب نظران در سازمان پدافند غیرعامل کشور (بخش اقتصادی) بودند. نتایج به دست آمده از روش دلفی نشان داد که خبرگان روی ۱۱ عامل با توجه به موضوع تحقیق اشتراک نظر دارند. نتایج بررسی عوامل نشان می‌دهد که سیاست‌های ملی صنعتی در بالای مدل قرار دارد. بنابراین بر تعداد بیشتری از عوامل اثرگذار است. پس از این عامل، دو عامل سرمایه‌گذاری‌های دولتی و روابط سیاسی بر تعداد بیشتری از عوامل اثرگذار می‌باشند. همچنین کیفیت و قیمت تکنولوژی در راست‌ترین نقطه مدل قرار دارد که از نظر شدت اثرگذاری در جایگاه نخست است. همچنین دو عامل منابع مالی و رقابت‌پذیری نیز در جایگاه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. بر اساس نتایج به دست آمده مشخص شد که مهندسی معکوس در راستای اقتصاد مقاومتی، مهمترین روش انتقال تکنولوژی است. پس از آن روش حق امتیاز قرار دارد. در جایگاه سوم نیز سرمایه‌گذاری مشترک جای گرفته است و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نیز از نظر خبرگان آخرین روش موثر در شرایط پس از برجام می‌باشد. در پایان بر اساس نتایج به دست آمده پیشنهادات کاربردی ارائه گردید.

واژگان کلیدی: مدیریت، تکنولوژی، منابع انسانی، صنعت نفت و گاز

^۱ کارشناس ارشد تحقیق و توسعه، گروه مهندسی توسعه راهکار آینده ایران

^۲ دانشجوی دوره دکتری تخصصی، گروه علوم مدیریت، دانشکده بازرگانی، دانشگاه مک‌مستر، کانادا

^۳ کارشناس ارشد توسعه اقتصادی و برنامه‌ریزی، دانشگاه اصفهان، کارمند بنیاد مسکن

^۴ دانش‌آموخته دوره کارشناسی ارشد، گروه مدیریت اجرایی، دانشکده بازرگانی و اقتصاد، دانشگاه لاینیتس، هانوفر،